

DECIZIE

26 iulie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Guzun Ion,
Judecători – Țurcan Anatolie, Talpă Boris,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iulie 2022, în cauza penală în privința lui,

Ciorap Vladimir xxxxx, născut xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 23.03.2021 – 29.10.2021;

Instanța de apel: 24.11.2021 – 19.07.2022;

Instanța de recurs: 07.11.2022 – 26.07.2023.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 29 octombrie 2021, Ciorap Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art.187 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal și aplicată pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare, fără amendă.

În baza art.90 Cod penal executarea pedepsei stabilite lui Ciorap Vladimir s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 5 (cinci) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportarea sa exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a încasat de la Ciorap Vladimir în folosul lui Indricean Alexandra suma de 4000 (patru mii) lei, spre recuperarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, Ciorap Vladimir la xxx, aproximativ la ora xxx, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu alte două persoane față de care procesul a fost disjuns într-o procedură separată simplificată, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, având scopul comun de sustragere deschisă a bunurilor altei persoane, prin repartizarea rolurilor între ei, au pătruns în gospodăria lui Indricean Alexandra, amplasată în s. xxx, r-nul. xxxx. Apoi, în timp ce unul din coparticipanți stătea de veghe să nu fie observați de oarecare persoane, Ciorap Vladimir și cea dea doua persoană, prin forțarea ușii au pătruns în locuința lui Indricean Alexandra.

Ulterior, Ciorap Vladimir, aflându-se în locuința lui Indricean Alexandra, a apucat-o pe ultima de haină în regiunea pieptului, strigând la ea să-i dea banii. După ce Indricean Alexandra i-a transmis lui Ciorap Vladimir suma de 1500 lei, acesta a transmis respectivele mijloace bănești complicei.

Tot atunci, ieșind din locuința lui Indricean Alexandra, în continuarea acțiunilor sale infracționale, Ciorap Vladimir s-a deplasat spre cotețul cu păsări din aceiași gospodărie, de

unde a sustras două găinii în valoare de 100 lei fiecare, pe care le-a transmis celui de-al treilea complice, după ce toți împreună au părăsit gospodăria lui Indricean Alexandra. Părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 1700 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- **procurorul în Procuratura raionului Soroca, Haric Evghenii**, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie recunoscut vinovat Ciorap Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b), d), e) și f) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa în baza acestui articol sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Corpul delict telefonul de model „Nokia 26” cu numărul de xxx, recunoscut în calitate de corp delict la 25 februarie 2021 care la moment se păstrează în camera corpurilor delictate a IP Soroca, după intrarea sentinței în vigoare a transmite proprietarului Ciorap Irina. A include în termenul de pedeapsă perioada aflării inculpatului în domiciliu de la 24 februarie 2021, pe o perioadă de 30 zile, până în martie 2021. A admite integral acțiunea civilă a părții vătămate;

- **avocatul Olșanski Alexandru în numele inculpatului**, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu achitarea inculpatului Ciorap Vladimir pe art. 187 Cod penal, întrucât fapta n-a fost săvârșită de el, și recalificarea acțiunilor lui în baza art. 179 Cod penal, stabilindu-i pedeapsa mai blândă posibilă.

3.1 În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că, instanța de judecată a stabilit just circumstanțele cauzei și corect a calificat acțiunile inculpatului Ciorap Vladimir în baza art.187 alin.(2) lit. b), d), e) și f) Cod Penal, însă i-a numit inculpatului o pedeapsă prea blândă pentru infracțiunea comisă. Instanța de judecată, la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație faptul, că inculpatul nu a dat dovadă de o căință activă, un factor nu mai puțin important, este că Ciorap Vladimir nu este la prima abatere de acest gen, or, prin sentința Judecătorei Soroca din 18 decembrie 2020, procesul penal în privința lui Ciorap Vladimir, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal a fost încetat pe motivul împăcării părților, fapt ce denotă că ultimul este predispus la comiterea infracțiunilor de acest gen.

A menționat că, în privința inculpatului urmează a fi aplicată o pedeapsă privativă de libertate, deoarece într-o perioadă relativ scurtă de timp a comis două infracțiuni din același capitol a Codului penal. Mai mult decât atât, infracțiunea de care este învinuit, este mai gravă decât infracțiunea comisă anterior. Acesta, nu a îndreptățit încrederea acordată de instanța de judecată și a comis o infracțiune și mai gravă, fapt ce denotă că izolarea acestuia de societate este o măsură stringentă în vederea, prevenirii de a săvârși noi infracțiuni, precum și întru stabilirea echității sociale.

A conchis că, în privința inculpatului Ciorap Vladimir este necesară aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia. În astfel de circumstanțe, prima instanță neîntemeiat i-a aplicat lui Ciorap Vladimir prevederile art. 90 Cod penal.

3.2 În motivarea cererii de apel avocatul Olșanski Alexandru în numele inculpatului a invocat că, probele de instanța au fost apreciate unilateral, fiind lăsate fără analiză argumentele avocatului în favoarea inculpatului, expuse în pledoarie, or, inculpatul a declarat, că în casa părții vătămate a intrat pentru a cumpăra vin, a intrat Sochirca și după el Ciorap Irina, dar el a stat în ogradă. Peste 10 min. el a auzit zgomot în casă și s-a pornit să vadă, ce s-a întâmplat, însă ei doi au ieșit brusc din casă, spunând că gata, au luat tot, după ce el a căzut jos, lovindu-l cu capul, curgea sânge. De aceea mai departe el pleca cu ajutorul Irinei, iar Sochirca a plecat în altă direcție. Apoi lângă ultimul el a văzut două găini moarte. El n-a participat în jaful încredințat.

A indicat că, învinuirea în privința lui Ciorap Vladimir se bazează în general pe depozițiile depuse de partea vătămată, de Ciorap Irina și de V. Sochirca. Instanța n-a luat în considerație faptul că, la urmărirea penală, A. Indricean ferm a declarat precum că, atunci

noaptea la dânsa acasă erau două persoane necunoscute, cine a comis infracțiunea, ea nu cunoaște și nu bănuiește pe nimeni. Însă în ședința de judecată ea deja a povestit, că la dânsa au fost Vladimir Ciorap și încă o persoană Irina Ciorap. Totuși partea vătămată în ședința a specificat că, mai pe urmă ea a aflat direct de la colaboratorii de poliție și de la Ciorap Irina despre aceea că - ultima împreună cu V. Ciorap au intrat noaptea în casă și au comis crima în cauză. De asemenea A. Indricean a concretizat că, după incidentul de către inspectorul de sector i-au fost arătate pantalonii, care îi aparțineau lui V. Ciorap, dar fără prezentarea spre recunoaștere a altelor pantaloni. Nici un act procedural n-a fost întocmit de sectoristul. Tot așa el nu i-a prezentat pantalonii, în care era îmbrăcat V. Sochirca (prin ce n-au fost respectate normele din Codului de procedură penală). Însă, aceste declarații ale părții vătămate n-au fost notate în sentință și n-au fost analizate.

A specificat că, instanța n-a apreciat critic și a ignorat depozițiile părții vătămate precum, că ea în ședință afirmat că, jaful a fost comis anume de către V. Ciorap pantalonii a cărui i-a fost arătate de sectorist, deoarece despre participarea presupusă a dânsului la jaf ea a concluzionat doar din spusele auzite de la sectorist și de la Irina Ciorap, care a indicat că, în ograda părții vătămate mai întâi V. Ciorap din cotețul a luat două găini, apoi pe pragul casei el s-a împiedicat și s-a lovit cu capul, după ce el cu forță a deschis ușa, a intrat împreună cu ea în casă, unde a strigat la A. Indricean să-i dea banii și a primit de la ultima 1 500 lei. Sochirca nu a intrat în casă. În ședința de judecată Sochirca tot așa a declarat - că din coteț au fost luate două găini de către Vladimir Ciorap, care pe urmă a intrat în casa părții vătămate împreună cu concubina primului - Irina Ciorap, n-a intrat în casa și nu cunoaște, dacă atunci cei doi cu forță au luat banii, el n-a văzut banii.

La aprecierea probelor, urma să se țină cont de faptul evident - că I. Ciorap și Sochirca au mers la recunoașterea învinuirii formulate pentru a ușura situația lor și minimaliza pedeapsa. Însă aceasta nu înseamnă, că ei în judecată au spus adevărul total, fiind persoanele cointeresate. Inițial, la urmărirea penală Sochirca a declarat altfel. Numai la confruntarea cu concubina sa, el a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate. În ședința de judecată el a declarat cert - că nu știe, dacă Ciorap Vladimir și Irina au luat banii cu forță, și atunci deloc n-a văzut banii. Din depozițiile lui reiese, că el nu recunoaște pe deplin vina sa în jaful banilor în sumă de 1 500 lei, de aceea în privința lui ilegal a fost judecată cauza penală în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală. Obiectiv, I. Ciorap n-a avut posibilitatea de a nega participarea sa la jaf, fiindcă a pierdut telefonul mobil la fața locului.

Despre comiterea jafului anume de către V. Ciorap și aflarea concubinului doar ograda părții vătămate, I. Ciorap a declarat cu scopul de a indica rolul concubinului în crimă cât mai puțin posibil în comparație cu realitate și în rezultatul a minimaliza pedeapsa pentru dânsul, depunând depozițiile incorecte în privința inculpatului, punând vina principală pe el și arătându-l ca autor de jaf. Faptul dat a confirmat în ședință și soția inculpatului, Oxana Ciorap, care după eliberarea soțului discutat direct cu sora sa - Irina Ciorap. Depozițiile ultimei (ca și declarațiile lui Sochirca) trezesc dubii în veridicitatea lor și din cauză, că a) partea vătămată a declarat, că atunci noaptea unul din persoanele avea un baston din lemn, cu ea a fost amenințată, și tot el a apucat-o de haină. Pe când I. Ciorap în ședință, preîntâmpinată jurământ, a specificat că, ei doi (cine au intrat în casă) nu aveau în mână nimic, nici un obiect, V. Ciorap n-a apucat-o pe A. Indricean de haine; b) I. Ciorap a afirmat că, inculpatul a căzut, lovindu-se cu capul, după ce a intrat în casa părții vătămate. Însă din procesul verbal de cercetare la fața locului urmează că n-au fost depistate urmele de sânge.

A remarcat că, lipsa urmelor de sânge în casa părții vătămate și declarațiile martorei O. Ciorap obiectiv confirmă poziția inculpatului precum, că el n-a participat în jaful, și infirmă cu certitudine declarațiile așa numiților martori - în cauza penală prezentă - I. Ciorap și Sochirca. Deoarece cu plaga capului, cauzată de la lovitură prin căderea, Vladimir Ciorap nicidecum nu putea să se afle în casă părții vătămate fără urme de sânge.

Învinuirea formulată în partea sustragerii găinilor, care este bazată doar depozițiile Irinei Ciorap, n-a fost probată în privința inculpatului. Întrucât ultima a afirmat că, în casa părții vătămate ei au intrat după ce au sustras găini, dar în învinuire s-a notat exact că, găinile au fost sustrate după ce ei au ieșit din locuință cu banii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iulie 2022, apelul avocatului Olșanski Alexandru în numele inculpatului s-a respins ca nefondat.

A fost admis apelul procurorului în procuratura raionului Soroca, Haric Evghenii, casată sentința în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Ciorap Vladimir xxx recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa de 6 (șase) ani închisoare.

Conform art.72 alin.(3) Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatului Ciorap Vladimir urmând a fi executată de către acesta în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus arestarea lui Ciorap Vladimir imediat din sala de ședință.

Termenul de ispășire a pedepsei lui Ciorap Vladimir urmând a fi calculat începând cu 19.07.2022, cu includerea termenului aflării acestuia în arest la domiciliu de la 24.02.2021 până la 25.03.2021.

Dispozițiile sentinței referitor la acțiunea civilă și corpurile delictive s-au menținut fără modificări.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a invocat că, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, prima instanță a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, acțiunile lui Ciorap Vladimir fiind corect calificate de către instanța de fond, după indicii – “jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de mai multe persoane, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu amenințarea aplicării unei asemenea violenței și cu cauzarea de daune în proporții considerabile”, fapte ce pe deplin se încadrează în prevederile art.187 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal.

A indicat că, prima instanță întemeiat a bazat sentința de condamnare cumulul probelor scrise, și anume: comunicare telefonică R-2 NR. 1170 din 24.02.2021, parvenită de la Idrician Alexandra (f.d.4); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.02.2021 a fost supus cercetării locuința (f.d.6-7); foto-tabel anexa la procesul verbal de cercetare la fața locului din data de 24.02.2021 (f.d.8-13); proces-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din data de 24.02.2021 (f.d.24); proces-verbal de recunoaștere a obiectului din data de 24.02.2021 cu foto-tabel (f.d.26-28); ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 25.02.2021 (f.d.29); proces-verbal de confruntare din data de 25.02.2021 confruntare dintre partea vătămată și Ciorap Irina (f.d.32); proces-verbal de confruntare din data de 25.02.2021 confruntare dintre Sochircă Vitalie și Ciorap Irina (f.d.33); declarațiile părții vătămate Idrician Alexandra din data de 02.09.2021 depuse în instanța de fond (f.d.172-177); declarațiile martorului Dănilă Larisa din data de 02.03.2021 depuse în instanța de fond (f.d.179-181); declarațiile martorului Ciorap Irina din data de 02.09.2021 depuse în instanța de fond (f.d.183-187); declarațiile martorului Sochircă Vitalie din data de 02.09.2021 depuse în instanța de fond (f.d.189-191); declarațiile martorului Ciorap Oxana din data de 15.10.2021 depuse în prima instanță(f.d.201-215).

Instanța de apel a respins argumentele apărării precum că inculpatul nu este vinovat de cele incriminate, dat fiind faptul că potrivit declarațiile martorilor Ciorap Irina, Sochircă Vitalie, declarațiile părții vătămate se subînțelege comiterea faptei de către inculpat în participație cu aceste două persoane. Prima instanță corect a stabilit faptul că inculpatul a pătruns în locuință, anume din năzuința de acaparare. Astfel, în scopul obținerii beneficiului material, făptuitorul a acționat prin aplicarea violenței nepericuloase manifestate anume prin:

strângerea cu forță de haină, în regiunea pieptului părții vătămate și amenințarea cu aplicarea violenței a ei. Potrivit declarațiilor părții vătămate reiese, că odată cu obținerea banilor, inculpatul a încetat și acțiunile de amenințare cu violență. Bani sustrași i-a primit ca pensie și luând în calcul vârsta ei înaintată, pensia fiind unica sursă de venit, ce reprezintă o valoare materială esențială. Deci, probele enunțate incontestabil demonstrează vinovăția inculpatului și acestea au fost prezentate de partea acuzării în cadrul ședinței instanței de apel în respingerea argumentelor din apelul avocatului în interesele inculpatului.

Tot odată, instanța de apel a considerat că, prima instanță greșit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului Ciorap Vladimir și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a dispoziției art.90 Cod penal. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării pedepsei cu executarea suspendată.

În acest context, instanța de apel a reținut că, potrivit prevederilor art.75 Cod penal, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Luând ca bază aceste prevederi ale legii penale și soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului Ciorap Vladimir, de jure și de facto, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale și decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a le fi stabilite acestuia. Pedepsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia. Aplicarea unei pedepse inequitabile poate avea drept consecință violarea drepturilor omului protejate de Convenția Europeană. Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sânt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunilor săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Instanța de apel a constatat că, criteriile generale și speciale privind individualizarea pedepsei, s-au valorificat anume în această ordine, fiind stabilit inculpatului Ciorap Vladimir termenul de pedeapsă, prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b), d), e) și f) Cod penal.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probă stabilit de instanța de judecată.

Instanța de apel a invocat că, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța urma să de-a o motivare suplimentară, din care considerente a concluzionat că inculpatul Ciorap Vladimir nu este rațional să execute real termenul pedepsei stabilite. Astfel, prima instanță a omis să se expună argumentat asupra necesității aplicării față de a unei pedepse cu suspendarea condiționată a acestuia. Sau, reieșind din soluția adoptată de prima instanță se constată că la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului, instanța nu au avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, nu a ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, circumstanțe care fiind analizate, per ansamblu, nu permit instanței stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării ei.

Astfel, instanța de apel a apreciat că, modalitatea de executare aleasă în privința lui Ciorap Vladimir nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă și urmările grave produse și comportamentul inculpatului pe parcursul comiterii faptelor prejudiciabile, care a fost unul cinic, obraznic și sfidător față de normele morale.

Mai mult, instanța de apel a specifică că, așa cum rezultă din textul sentinței primei instanțe, aceasta și-a motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului menționând că acesta nu are antecedente penale și se poate corija fără a executa real pedeapsa închisorii, ceea ce se consideră de către instanța de apel drept o concluzie eronată, care nu poate fi menținută.

În prezenta cauză instanța de apel a găsit întemeiate motivele apelului declarat de partea acuzării constatând, că concluzia instanței inferioare precum că corijarea inculpatului este posibilă prin aplicarea prevederii art.90 Cod penal - suspendarea condiționată a pedepsei este greșită, neîntemeiată și din aceste motive o va exclude.

Prin urmare, rejudecând cauza, instanța de apel a conchis că în privința lui Ciorap Vladimir, care a fost condamnat în baza art.187 alin.(2) lit. b), d), e) și f) Cod penal urmează a i se stabili executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, întrucât în cauza dată nu este rațional de a fi aplicată condamnarea inculpatului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și dat fiind, că nominalizatului se învinuiește în comiterea unei infracțiuni grave săvârșită cu intenție, săvârșită în privința unei persoane minore, în stare de ebrietate, fapt ce constituie un pericol social sporit pentru cetățeni și sfidează normele morale într-o societate democratică.

Instanța de apel a opinat că argumentele invocate de apelant sunt întemeiate în partea excluderii aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Ciorap Vladimir.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului, prin care invocând ca temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct. 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

5.1. În motivarea recursului avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului invocă că, inculpatul nu recunoaște învinuirea adusă în temeiul art.187 alin.(2) Cod penal, deoarece el nu a comis infracțiunea de jaf, el de la partea vătămată nu a sustras deschis nimic și nici, ultimul menționează că unica pentru ce poate fi el pedepsit este pentru violare de domiciliu, motiv pentru care și a solicitat recalificare acțiunilor sale la prevederile art.179 Cod penal.

Menționează că, toată învinuirea adusă ultimului în temeiul art.187 alin.(2) Cod penal, se bazează doar pe declarațiile părții vătămate care dă declarații contradictorii, ultima la urmărirea penală declară că la dânsa în casă erau două persoane necunoscute cine a comis infracțiunea ea nu știe și nu bănuiește pe nimeni, ca după aceea în instanța de judecată să declare că la ea acasă a fost Ciorap și încă o persoană.

A relevat că, ne cătând la cele arătate mai sus, în instanța de apel, Ciorap Vladimir a pledat pentru menținerea sentinței primei instanțe, adică cu aplicarea în privința lui a unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Consideră că, de către instanța de apel incorect a fost admisă cererea de apel depusă de acuzatorul de stat, fiindu-i aplicată lui Ciorap Vladimir una din cele mai aspre pedepse prevăzute la articolul dat, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că ultimul are la întreținere 7 copii, care au rămas fără întreținere, antecedente penale nu are, de la momentul comiterii faptei pentru care a fost condamnat și până la admiterea cererii de apel depusă de acuzatorul de stat ultimul careva fapte ilegale nu a comis. În situația creată chiar dacă instanța de judecată va ajunge la concluzia că Ciorap Vladimir a comis fapta încriminată lui, atunci consideră că scopul pedepsei penale va fi atins și fără privarea acestuia de libertate cu aplicare în privința ultimului a unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, în acest fel ultimul ar avea posibilitate să achite în folosul părții vătămate suma de 4 000 lei ca prejudiciu moral.

Pedeapsa aplicată în privința lui Ciorap Vladimir este una prea aspră și consideră că, scopul pedepsei penale și reeducarea lui Ciorap Vladimir va fi atins și prin aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a acesteia în temeiul art. 90 Cod penal. În fața instanței nu a fost prezentată nici o probă că în privința inculpatului Ciorap Vladimir, urmează să fie aplicată cea mai aspră pedeapsă deoarece o pedeapsă mai blândă, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Consideră că, o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal va contribui la corectarea inculpatului Ciorap Vladimir, precum și la prevenirea săvârșirii de către el a altor acțiuni infracționale sau de alt ordin, dânsul fiind sub supravegherea organelor care pun în executare sentința și sub pericolul de a executa pedeapsa cu închisoarea stabilită în caz dacă va mai admite acțiuni ce sunt incompatibile cu ordinea stabilită de lege.

Prin urmare, având în vedere circumstanțele descrise mai sus, conchide că corectarea și reeducarea inculpatului, Ciorap Vladimir este posibilă fără aplicarea în privința lui a pedepsei cu închisoarea cu executare reală, acordându-i o șansă prin suspendarea executării pedepsei și stabilirea unei perioade de probă, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

6. Referință asupra recursului ordinar a depus procurorul, prin care solicită a decide asupra inadmisibilității acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Colegiul penal constată că, avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului, nu invocă nici un temei din cele 16 prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă din textul recursului se atestă că, recurentul face referire la prevederile art.427 alin.(1) pct. 10), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că, temeiurile invocate de către recurent, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În esență, recurentul critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei, insistând ca pedeapsa aplicată lui Ciorap Vladimir să fie suspendată condiționat potrivit art.90 Cod penal, menționând că, la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului, nu și-au găsit confirmarea criticile recurentului, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu a admis careva erori, stabilind justificat în privința inculpatului Ciorap Vladimir pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 ani, în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la criticele invocate de recurent, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatului, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Reieșind din prevederile art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect i-a aplicat inculpatului Ciorap Vladimir o pedeapsă privativă de libertate conducându-se de principiul individualizării pedepsei în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul apărătorului precum că, pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, motivul și

scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul a comis o infracțiune gravă.

De asemenea, se menționează faptul că, instanța de apel s-au expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării unei pedepse privative de libertate în privința inculpatului, fiind respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată art.187 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

Instanța de recurs respinge solicitarea apărării privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului, și atestă că, suspendarea condiționată ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea, ca pe lângă stabilirea mărimii pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare a acesteia.

O condiție prevăzută expres în art.90 alin.(1) Cod penal, constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată tine cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății.

În acest context, instanța de recurs notează că, chiar și în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de prevederile art.90 alin.(1) Cod penal, nu se creează un drept pentru inculpat, ci doar se întrunesc circumstanțele necesare care constituie temei de drept pentru instanța de judecată de a decide, *potrivit propriei convingeri*, asupra oportunității suspendării executării pedepsei închisorii.

La caz, Colegiul penal atestă faptul că, Ciorap Vladimir nu este la prima abatere de acest gen, or, prin sentința Judecătoriei Soroca din 18 decembrie 2020, procesul penal în privința lui Ciorap Vladimir, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal a fost încetat pe motivul împăcării părților, fapt ce denotă că ultimul este predispus la comiterea infracțiunilor de acest gen, nu a dat dovadă de o căință, iar având în vedere că acesta a comis o infracțiune gravă, instanța de apel just a concluzionat că este necesară condamnarea inculpatului potrivit legislației în vigoare, cu dispunerea executării reale a pedepsei închisorii.

Astfel, instanța de recurs remarcă faptul că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate (*pct. 4.1, din prezenta decizie*), relevă în mod concludent că, instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, just ajungând la concluzia de a dispune executarea reală a pedepsei stabilite inculpatului.

În concluzie - pedeapsa stabilită de către instanța de apel inculpatului, este echitabilă, întru-cât este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către aceasta, precum și de către alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Astfel, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile legale, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Colegiul penal mai reține că, avocatul Sanduleac Diana invocă în prezenta speță și incidența cazului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală. Respectiv, instanța de recurs reține că, din argumentele recursului declarat se constată că, în opinia acestuia, nu a fost confirmată vinovăția inculpatului Ciorap Vladimir în comiterea

infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal și faptei acestuia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Lecturând materialele cauzei și cercetând fapta incriminată inculpatului, Colegiul apreciază ca fiind eronată invocarea temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, precum că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, întrucât din materialele cauzei se atestă că la etapa urmăririi penale cât și la judecarea cauzei în primă instanță, partea apărării nu a invocat careva erori cu privire la încadrarea greșită a faptei inculpatului.

Prin urmare, potrivit art.427 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiurile pentru recurs menționate la alin.(1) pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau *încălcarea a avut loc în instanță de apel*, iar la caz instanța de apel nu a recalificat acțiunile inculpatului, însă a casat sentința primei instanțe în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Ciorap Vladimir recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa de 6 (șase) ani închisoare, cu excluderea art.90 Cod penal.

Colegiul atestă că, circumstanțele pentru calificarea faptei au fost constatate de către prima instanță și menținute de către instanța de apel, inclusiv din declarațiile părții vătămate Indricean Alexandra și a martorilor Dănilă Larisa, Sochircă Vitalie, Ciorap Irina, Ciorap Oxana, pe care, instanța de recurs le apreciază ca fiind consecvente, care au fost depuse sub jurământ, fiind avertizați de răspundere penală pentru declarații false.

Totodată, Colegiul constată discrepanță în alegațiile recurentului, or, avocatul Sanduleac Diana pe de o parte solicită menținerea sentinței primei instanțe, iar pe de altă parte invocă că faptelor săvârșite de acesta li s-a dat o încadrare juridică greșită și solicită ca inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.179 Cod penal.

Astfel, ținând cont de cele stabilite de către instanța de apel și de argumentele care au stat la baza menținerii calificării faptei inculpatului, conform învinuirii înaintate prin rechizitoriu, Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind declarativ invocată prezența la caz a erorii prevăzute la pct. 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, întrucât instanța de apel la capitolul respectiv a dat deplină eficiență prevederilor legale ce țin de aprecierea materialului probator, care a confirmat întrunirea în acțiunile inculpatului Ciorap Vladimir a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, argumentele din recursul declarat de către avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului sunt neîntemeiate, iar motivele aduse în susținerea temeiurilor invocate nu pot fi reținute, hotărârea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, pronunțată cu respectarea garanțiilor procesului echitabil prevăzute la art.6 CEDO.

Din considerentele expuse, instanța de recurs ordinar conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Așadar, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către recurent prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 10), 12) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iulie 2022, în cauza penală în privința lui **Ciorap Vladimir xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **26 iulie 2023**.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Țurcan Anatolie

Talpă Boris